

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

a kir. tábla átellenében, hová a lap szellemi részéi illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk.

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A szociális bajok doktorai.

Pécs, 1898. február 23.

Ő felségének egy nagyon figyelemre méltó nyilatkozatát hozták a múlt héten a lapok. A szociális forrongásokról lévén szó, ő felsége csudálkozásának adott kifejezést, hogy a szocializmus annyira elterjedhetett a magyar földművelő nép között, hogy az már valóságos forrongással fenyeget. Meg van győződve róla — ugymond ő felsége — hogy a lázongást sikerülni fog csakhamar elnyomni, de aztán a bajokat orvosolni is kell, hogy az ne ismétlődjen.

Bölcs szavak, a melyeket illenek megszívlelni azoknak, akik az ország kormányzatára hivatvák, mert a katonaság nem tarthatja folyton ostromállapotban az inficiált területeket s ha más intézkedések nem történnek, mint a mozgalomnak erőszakkal való elfojtása, az menten újra megindul, mihelyt a hatalmi eszközök alkalmazása megszűnik.

Eddig azonban nem tapasztaltunk mást, mint az elfojtásra irányuló erőszakos rendszabályokat, a melyeknek jó része még hozzá túl is ló a célon s az alkotmányos és személyi szabadságok törvénytelen elkobzásával egyjelentőségű. Rendeleti uton egyszerűen elkobozták a sajtószabadságot, behozták az előleges cenzurát. Nyomatni mindent szabad, de szétküldeni csak azt, a mi az államhatalomnak tetszik, mert a nem tetszőket lefoglalják a postán. Azt

mondják, hogy ez csak a lázító szocialista sajtótermékekre vonatkozik, de ki áll érte jót, hogy holnap már minden ellenzéki támadás a kormány ellen nem fog izgatásnak, lázításnak minősítettetni s minden ujság elkoboztatni, a mely nem a kormány dicséretét zengi? Hisz abban a rendeletben egy szóval sincsen a lefoglalási eljárás a szocialista sajtóra korlátozva, hanem az van utasításul adva, hogy ha a lapban valamely bűncselekmény jelenségeit ismerik fel a köztudók, azonnal tegyék meg az intézkedéseket az illető lap összes példányainak, mint bűnjelnek lefoglalása iránt.

Az egyesületi, a házjog, sőt a tulajdon szentsége is nem létező dolgok már, mert a rendőrség házkutatásokat tart olyan címeken, a melyeken azt a törvény meg nem engedi, elkobozza a szabályosan alakult s kormányhatóságilag engedélyezett egyesületek iratait, könyveit, elviszi azoknak vagyonát, készpénzét: s azt hiszi, hogy mindezzel orvosolta a szociális bajokat.

Igaz, hogy utját kell állni az izgatásból elősködő szocialista apostolok működésének, de ehhez nem úgy kell hozzáfogni, hogy az eddig dédelgetett izgatók zsebeit kiforgassák s a munkás szakegyletek törvényes működését is megakaszszák. Tessék azokat az izgató apostolokat veszedelmes működésük színterén, a szocialista gyűléseken, lefűlelni s az illetékes bíróságoknak kiszolgáltatni. Hisz eddig a hatóság füle hallatára szórták a maszlagot

és a szemeláttára gyűjtötték az obulusokat, melyet elkobozni senkinek sem jutott eszébe.

Ha pedig a munkásszakegyletek alapszabályszerű működési körükkel visszaélve szocialista izgatások fészkeivé lesznek, tessék őket feloszlatni, de ne foszszák meg őket azoktól az irataiktól s attól a pénztől, a mi törvény és helybenhagyott alapszabályaik szerint őket jogosan megilleti; mert ezzel a hatóság nemhogy kiirtaná a szocializmust, hanem a törvényesség és jogosság látszatát kölcsönzi neki, hisz a hatóság törvénytelenége ellen küzd.

Ha a kormány igazán orvosolni akarja a szociális bajokat, úgy menjen iskolába egyik oszlopos tagjához a saját pártjának, Tallián Béla, volt főispánhoz, a ki egy tanulságos cikksorozatban egész sereg igen hasznos orvosságot ajánl. Tallián Béla szükségesnek tartja első sorban az állami, törvényhatósági, községi és felekezeti terhek könnyítését és az igazságtalan adózásoknak igazságos alapra való fektetését.

Ausztriában leszállítják a földadót, nálunk meg az új kataszteri munkálat révén felemelték s hogy ez az emelés éppen a létminimumot biztosító kisbirtoknál nem volt a legkisebb, azt igen jól tudja az, a kinek alkalma volt a községi kataszteri iverbe betekinteni. Az adóreformot és ezzel az adóteher igazságosabb fölosztását is igéri a kormány már évek hosszú sora óta, de komoly lépést ígérete beváltására még eddig nem tett; pedig ha tett volna, akkor nem kellene a kormány által tervbe

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Egy szép asszonyhoz.

Nem azon kezdem én, hogy a szemed milyen:
Bogár fekete-e vagy kék színben játszó;
Mélyen elbűvöl-e nyugodt tekinteted,
Vagy, mint izzó parázs, tüztől sziporkázó.

Holló fürteid sem indítanak dalra;
Sem pedig derekad darázs karcsúsága.
Azzal se dicsekszem, hogy milyen észbontó
Kicsiny kacsoidnak filom puhasága!

Szépséged, kellemed nem aprózom én el,
Hogy széjjelaprózva értékét veszítse;
Egyszerre s röviden csak azt mondom rólad:
Hogy te vagy a világ legszebb teremtese!

És hogy legjobb is vagy, mondancm se kell tán.
Hiszen, a ki ismer, mindezt föven tudja;
Szíved nagy jóságát dicséri mindenki,
Kit jó vagy balsorsban hozzád hozott utja.

Ezért úgy tisztellek, úgy becsüllek téged,
Ki angyalnak inkább illerél az égbe . . .
Buzgó áhitattal úgy tekintek fel rád,
Mint igaz hívő a szent Madonna képre.

S mert hódolatomnak látható jelül
Drága gyöngyöt, kincset nem adhatok néked.
E szerény dalt adom, minek is adnék mást?
▲ lelkemben termett . . . Ez illet meg téged!

Erdélyi Sándor.

Isten veled . . .

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

A bácsi pici koporsót hozott, meg hosszú
fehér ingecskét; kis koszorút is. Aztán bele-
fektették a kis Böskét, kinek csupán a fe-
kete haja ri ki a sok, sok fehérből.

Kicsi Böske, hol a piros arcod; hol az
eper szájacskád; hol a kis gödröcske or-
cádról?

Tudom, hogy néma tekinteted köszönte,
mit veled tettem, — tudom, hogy segítettél
te is, midőn a kaszás-emberrel ölre mentem.

De rettenetes is volt, ahogy birkóztam
vele! Kétszer-háromszor meghaltál, — édes
kihült tested lógott karjaimban; — de ahogy
fojtogatott téged, én édes gyermekem, úgy
szorítottam a kezecskéit, addig . . . ad-
dig . . . mig kiesett zörgő kezéből az a gyű-
lölt kasza.

O! hogy hálásak tudtak lenni bogár sze-
meid, lelkem lelke; — visszaadtalak három-

szor e kietlen életnek . . . De majd az Ur,
odafönn a rengő csillagmíriádok fölött, újra
tuszkolta azt a csontembert: no! . . . no!
hát hozd már azt a kis angyalt, — nem tu-
dod, hogy tegnap leesett egy csillag az ég
kárpitjáról, nem láttad? Nos, a számnak tel-
jesnek kell lenni, — hozd el a kis Böskét!

— De uram! próbálkozott a csontem-
ber . . .

— Menj! parancsolom!

Pedig, a hogy elűztem a vén kaszást,
jobban lett a kis leányka, meg-meg próbál-
kozott egy kis, de igen kis mosolylyal . . .
emelgette kacsóját, nézegette apát, mamát,
omamát, a könnyező Jankócit, a Lacikát . . .
a kis Iluska testvérkéket.

Aztán, hogy ujabban Böskéért jött a
zörgő rabló . . . hirtelen vállára akgatá ka-
száját és egyik kezével a te kis torkodat, a
másikkal az én szívemet szoritotta össze . . .
ugy aztán megfosztott téged védőtől . . .
engem pedig mindenemtől.

Nem értél rá, bucsuzóul utólszor rám-
tekinteni, elhagytál hirtelen . . . ugy haltál
meg, mint fönn a csillagkárpiton el-el alszik
egy-egy csillagocska!

Isten veled Böském; már fönn vár rád
nagyapa, ne félj! lesz, aki gondosan, aggódva
kalauzol a nagy mindenségben.

Aztán, ha egyszer szóba áll veled az

vett progresszív adórendszert a szocialista izgatások egyik leghatalmasabb eszköze gyanánt rettegnie.

Kívánja azután Tallián Béla a munkásbiztosítási javaslatoknak a kár, baleset és betegség esetére kiterjedő tárgyalását, a cselédtörvénynek a változott viszonyokhoz való átalakítását, olcsóbb hitel biztosítását, a gabona- és munka-uzsora elnyomását, a mezei munkások téli keresményének biztosítását. A kormány mindezek helyett hozott olyan munkástörvényt, a mely a polgárjogi szerződést büntetőjogi szankcióval látván el, a mezei munka körül nagyobb szerepet juttatott a csendőrnek, mint a munkásnak.

Szükségesnek tartja továbbá a volt főispán és szabadelvűpárti képviselő, Tallián Béla, a közigazgatásnak feltétlen megjavítását megbízhatóság, gyorsaság és pártatlanság szempontjából, az igazságszolgáltatás olcsóbbá tételét, a gyülekezési és egyesületi jog rendezését.

Jól tudja Tallián Béla, hisz elég hosszas gyakorlata van, hogy a szociális bajoknak mily bőséges forrását képezik a közigazgatási visszaélések. Tudja, milyen pártatlan bíró a földesúrtól busás konvenciót húzó közigazgatási közeg a munkaadó és a munkások között felmerülő viták kérdéseiben; tudja azt is, hogy a messze földről jött arató munkás milyen végnélkül tekervényes birói uton juthat keserves keresményéhez, ha azt a földbirtokos tőle megvonni jónak látja.

Ezeket a bajokat tessék segíteni jó uraim, ha az elégtelenséget nemcsak elfojtani, de orvosolni is akarják, hisz nem az önk által lenézett ellenzék, hanem sok éven át volt bizalmasuk, egy volt főispán és rendszerüknek, személyüknek hűséges támogatója, egy szabadelvűpárti képviselő ajánlja az orvoszereket.

* **Március 15-iki ünnep.** A 48-iki események félszázados évfordulójának megünneplését előkészítő bizottság hétfőn ülést tar-

Ur, ki mindnyájunkat teremtett, ki mindnyájunkat oda vissza is fog lökni, ahonnan vett, a porba, a semmibe, ha egyszer szóba áll veled az a hatalmas mindenség, akkor mondd meg neki, mondd bátran, ne félj! mondd, hogy apa addig fog hozzá imádkozni, míg valamennyiünket föl nem vitet oda, hol a Böske játszik!

A te kis durcás arcodról aztán látja majd, hogy te is haragszol, és meglásd . . . egyszeribe nálad leszünk mind . . . mind!

Addig is . . . azonban sirok érted; nem kifelé, hisz tudod te azt, hogy én befelé könyvezem . . . ne haragudj, kis Böske lelkem, édes gyermekem, azért, hogy önző vagyok, hogy inkább nálam szeretnélek tudni, ebben a cudar, sivár, hideg világban . . . mint ott fön, ahol neked jobb, ahol csillagok a játékaid, angyalok a kis cimboráid.

Addig is lelkem, szeretett gyermekem, egyedüli, elhagyott, meghalt öröme árva szivemnek . . . Isten veled!

Ha feltekintek hozzád, óh! az apa szeme éles . . . meglátom a te csillogó szempárodát, aztán ha ide lenn, az én szememből, sötét este . . . csillagok hullának . . . akkor te ne könyezzel, ne, akkor örülj, mert e könyvek melyek életemen rágódnak, ezek hoznak majd föl tehozzád!

Tihanyi Károly.

tott a városházán a polgármester elnöklete alatt s elhatározta, hogy a város a félszázados évfordulót március 15-ikén fogja megünnepelni. Az ünnepelés részleteit illetőleg az a javaslata, hogy a város főterén a mondott napon diszes sátorban ünnepélyes tábortábori mise tartassék, mely után a néphez hazafias ünnepi beszéd intéztessek, melynek elmondására a tanács kérjen fel megfelelő alkalmi szónokot. A Te Deumot 11 órakor tartják, a felekezetek s iskolák pedig felhívják, hogy 10 óra előtt, vagyis olyankor tartsák meg istentiszteleteiket, ünnepeiket, hogy résztvehessenek a főtéri ünnepen is. Az istentiszteleten résztvesz a törvényhatóság is. Délután 4 órakor szabad ingyenes előadás a színházban, a mikor valamely hazafias alkalmi darabot adnak elő.

A nap emlékére 1000 frtot osztanak ki a város pénztárából a szegények között.

Nemde szép program, dicsérendő hazafiság? Csak az a kár, hogy az a bizottság, mely ezt a programot kidolgozta, nem Pécsen, hanem Szegeden ülésezett a városházán, Pálffy és nem Majorossy polgármester elnöklete alatt s így az egész ünnepség valószínűleg nem is Pécsen, hanem Szegeden fog lefolyni. Mi pécsiek aludni fogunk, hiszen nem főispánt kell jubilálni.

Hirek.

Pécs, 1898. február 23.

Hamvazó szerda.

. . . Csunya, ködös téli reggel volt.

Az eső finom sűrű cseppekben szitált alá a komor szürke felhőkből, mintha az ég millió apró könyei is az elmúlt farsangot siratták volna.

Lehetett úgy reggeli hat óra körül, mikor a farsangi idény utolsó báljának közönsége kisebb-nagyobb csoportokban szerte oszlott.

A szőke és barna fürtű hölgyfejecskék fázva húzódtak a »belépők« felhajtott gallérjai mögé s a kacér, mosolygó tekintetű szemek álmosan pislácoltak elő a szétzilált frou-frouk alól.

A néhány óra előtt még vidám táncosok fáradtan nyujtogatták zsibbadt tagjaikat, aztán hozzáfogtak a báli éj legutolsó lovagias kötelességéhez, t. i. hazakisérni a táncos hölgyeket.

Magamnak is jutott osztályrészül egy csinos, aranyos kedélyű barna kis lány, ki mintha nem is érezné a csapkodó esőt, a nehéz fojtó ködöt, csacsogott, csevegett fáradhatlanul.

Szinte szégyeltem magamat, hogy olyan kelletlen és szótalan vagyok, s igyekeztem tőlem telhetőleg vidám lenni.

S lassacskán engem is fölvilványozott az az édes kis leány.

Kabult fejjel eloszlani láttam a szürke ködöt, nyiló virágu pázsitok termettek helyette, és az az eleven arcu viruló tavasz a karomon még inkább elősegítette fantáziám képeit. A gomblyukamba tűzött hervadozó ibolyacsokor is olyan lágy, sejtelmes illatot terjesztett körülöttem, hogy új életre pezsdülve, én is vig, mulattató kezdtem lenni.

Nem tudom, hogy történt.

Képeletem sebes szárnyai ragadtak-e el, vagy a kimerültségtől eltompult idegeim korlátozták helyes gondolkozó képességemet, elég az hozzá, én a fásult lelkű, érzéketlen szívű ember, ki oly számtalanszor harcra keltem az ideális eszmék ellen, én a megrögzött realista, ki minden szépet és magasztosat lábbal tiportam: szerelmet vallottam az édes leánykának.

Óh! hogy remegett parányi kacsója kezében, s mily édes ábránddal csüngtek rajtam szemei, mintha mindegyik tekintete egy-egy fel-felűnő csillám lett volna a komor sötét éjben.

Még ma is hallok azt a susogó hangot, melylyel, kezét nyujva felém, elbucsuzott:

— Isten önnel!

Midőn bezárult kedves alakja mögött az ajtó, egy varázsütéssel feleszméltem ábránd-

jaimból, s mintha a büntető Nemezis vérpallosát csóválta volna fejem fölött, minden — minden azt kiáltotta felém:

— Szerencsétlen, bűnös ember, mit tettél?

Szerelmet vallottál egy ifju leánykának, ki ábrándos reményekkel telt szivecskéjével, talán azóta álmatlanul hanykolódik hófehér ágán és — reád gondol?! Reád, megátalkodott könyvmoly! ki már nem vagy képes többé feleszmélni világfájdalmas gondolataidból, kinek szive jéghideg s egyetlen működő szerve csak az agyvelő talán? Ki szerelemért nem adhat szívszerelmet, ki elfásult lelkével csak léhaságra vagy már jó?!

Leverten, búsan indultam hazafele.

Utam a templom előtt vezetett el. Abból az irtózatosságból, mely fejemben dult, még homályosan ki-kihallatszott a »Bál után« keringő kedves dallama, melybe oly furcsán vegyült most el a templomból kihallatszó, bűgő orgonaszó.

Az áhitatra ragadó hangok engem is becsaltak az Isten házába. Öntudatlanul történt, hogy beléptem, s egyszerre csak az oltár előtt találtam magam.

Néhány öreg asszony és fiatal leány térdelt körülöttem, mélyen lehajtott fejjel, s csendes megadással várták az Úr megjelenését, ki feloldja őket bűneik alól. S ekkor eszembe jutott:

Hiszen ma hamvazó szerda van, az örök bünbocsánat magasztos napja!

Az oltár előtt egy fiatal ember állt, mely gyászba öltözve, bünbánó áhitatos arccal.

Nekem oly ismerősnek tetszett ez az arc! Közelebb furakodtam az ifjuhoz, ki imára kulcsolt kezeiben arany jogara mellett — csörgő sipkáját szorongatta.

Karneval herceg volt, az örökké vidám bálkirály!

Most újra felbúgott az orgona s mi mindnyájan térdre ereszkedtünk.

Karneval herceg mélyen lehajtott fejt és erősen behamvazva üstökét, bünbánóan verte a mellét:

— Mea culpa! Mea culpa!

Én is meghajtottam a fejem, az áldozár hamvazó kezei alatt, s a mig ajkaim áhitatos, buzgó imát rebegtek — Uram bocsáss! — arra a barna fürtű kis leányra gondoltam!

K—r.

Napirend 1898. február 24-én.

Naptár: csütörtök, febr. 24. — Róm. kath.: Mátyás. — Prot.: Mátyás. — Görög-kel. (febr. 12.) Malét. — Zsidó: Adar 2. — Nap két 6 óra 35 perckor; nyugszik 5 óra 20 perckor. — Hold két 7 óra 36 perckor reggel; nyugszik 10 óra 1 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet: 5 Celsius fok meleg; légnyomás 755. — Kilitás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint enyhe idő és nyugaton csapadék várható.

Színház: Örlel Flóra felléptével: »Üdvöske«, operett.

— (30 év az állam szolgálatában.) Nagy idő harminc esztendő, különösen ha annak minden egyes napja erős munkában telik el. Ennyi idő óta van Opris Péter posta és távirda igazgató az állam szolgálatában és ezt az alkalmat a vezetése alatt álló személyzet felhasználta arra, hogy tisztelegjen előtte. Falvi Ignác pt. tanácsos vezette a hivatalnokokat az igazgató elé s hozzá intézett üdvözlő beszédében hangsúlyozta, hogy azon harminc év alatt, melyet az igazgató az állam szolgálatában töltött, nemcsak felebbvalói méltányolták érdemeit, melynek elismerését az elért szép állása is bizonyítja, de alantas közegeinek osztatlan tiszteletét és szeretét is megnyerte, kiknek állandó követendő példányképül szolgál s a kiknek érdekeit mindig szemei előtt tartotta és előmozdította. Kéri, hogy jövőre is legyen ily jó indulattal irántuk, részükről kívánják, hogy erre hosszú időn át alkalma legyen, a mely idő alatt az Ég áldása kísérje ugy hiva-

talos, mint családi életében. *Opris Péter* igazgató válaszul mondja, hogy nem örömnapi neki a mai, mert arra emlékezteti, hogy immár túl van a férfikor delén, de mégis visszagondolva hosszú, nehéz pályájára, öröme szolgál, hogy azon szép eredményeket ért el, mihez nagy mértékben hozzájárult hivatalnokainak buzgó, lelkiismeretes munkálkodása. Kéri őket, hogy a jövőben is támogassák őt és pedig lehetőleg még nagyobb buzgalommal, mert az ő erői már talán fogynak s így nagyobb szükség leend az ő munkálkodására is. Részünkről is örömmel kívánjuk, hogy *Opris* igazgató még igen sokáig működhesse azon a téren, melyen kiváló szorgalmánál és szakavatottságánál fogva Pécs részére az ország többi posta és táviráda igazgatóságai között az első helyet biztosította.

— **(A Pécsi Dalárda farsang bucsuztatója.)** Említettük annak idején, hogy a pécsi dalárda a pajkos diákok előadásával akarta farsang utolsó napjára tervezett estélyét érdekessé tenni, de tagjainak nagymérvű elfoglaltsága nem engedte, hogy kellő időt fordítsanak annak betanulására s így tegnap este karban, duettben és quártettben előadott énekszámokból álló programot adtak elő a Vigadó nagy termében szép számmal összegyűlt közönség előtt, melyekben kitűntek *Taky Gyula*, ifj. *Eötvös Gusztáv*, *Haksch Lajos*, *Hoffer Károly* és *Eckhardt Antal*. Általában jó hangulatban gyönyörködött a közönség mindvégig az énekszámokban, melyeknek befejezte után tánc következett, a mely körülbelül három óráig tartotta össze a megjelent szép leányokat, asszonyokat, kiknek névsorát a következőkben adjuk: *Eötvös Gusztávné*, *Hoffer Károlyné*, *Hoffmann Sándorné*, *Haksch Lajosné*, *Hendel Ottóné*, *Jilly Alajosné*, *Jille Ferencné*, *Keller Istvánné*, *Klekner Lajosné*, *Notter Jenőné*, *Piribauer Ferencné*, *Szabó Imréné* (Üszög) *Reberich Imréné*, *Reberics Imréné* (Sásd), *Trixler Alajosné*, *Taky Gyuláné*, *Tóth Károlyné*, *Vajda Józsefné*, *Verle Józsefné*, *Ziegler Tivadarné*. — *Bergman Etelka*, *Cakó Mariska*, *Bencenleitner Irma*, *Etvös Ilka*, *Éhn Emilia*, *Handverk Ella*, *Imre Etelka*, *Jilly Böske*, *Koharics Mariska*, *Koszér nőv.*, *Lechner nőv.*, *Némethy Mici*, *Nyers Annyka*, *Németh Melanie*, *Pucher Adrienne*, *Pókász Amália*, *Reberics Gizi*, *Ruska Eliz*, *Sperl Mili*, *Simon Lujza*, *Szigriszt Anna*, *Szentgyörgyi Irén*, *Sostó nőv.*, *Trixler Aranka*, *Zsabokrszky Ilona*.

— **(Hamvazó szerda.)** Ma kezdődött a róm. kath. egyház negyvennapos nagyböjti időszaka. E napon — ősrégi szokás szerint — megégetik az előző évi virágvasárnapon szentelt barkákat és azok megszentelt hamujával végzik a hivek hamvazását, a mely emlékeztető arra, hogy az ember mulandó; porból lett és porrá lesz. Templomainkban a hamuszentelési szertartás ma reggel 8 órakor ment végbe, utána 9 órakor mise volt, mely alatt megtörtént a hivek hamvazkodása.

— **(Városi közgyűlés.)** Érdekes közgyűlése lesz Pécs szab. kir. város törvényhatóságának f. hó 28-án, hétfőn. A közgyűlésnek első sorban érdekességet kölcsönöz az, hogy ezen fogják betölteni az üresedésben levő állásokat, a pénztári ellenőri, a rendőrkapitányi nyilvántartói és a városi első al-

jegyzői állást. Továbbá e közgyűlésen terjeszti elő a *Zavaros Péter*, árvaszéki elnök, h. polgármester nyugdíjazási ügyében kiküldött bizottság véleményes jelentését s ugyanekkor tárgyalják a városi közkórház költségvetése tárgyában leérkezett belügyminiszteri rendeletet is. Különben a közgyűlés teljes tárgysorozatát még csak a holnapi tanácsülésben állítják össze.

— **(Halálozás.)** *Schóber Kalmár* Zsigmondné szül. *Waiser Luiza*, életének 73-ik évében, ma reggel meghalt. Temetése holnap (csütörtökön) délután 3 órakor lesz a Vásártér 9. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Lelkiüdvéért az engesztelő misét holnap reggel 8 órakor tartják az Ágoston-téri plébániatemplomban. Az elhunytat a *Schóber*, *Dobszay*-családok és kiterjedt rokonság gyászolja.

— **(Zene és táncestély a nemzeti kaszinóban.)** A nemzeti kaszinó tagjai részére alkalmat adott, hogy a farsang utolsó napját együtt töltsék vig zeneszó mellett. Azok, a kik annyi mulatságon mulattak, annyszor hódoltak Karnevál hercegnek, még a tort is együtt ülték meg és nem látszott meg az estélyen, hogy az azon résztvevők egy elég hosszú farsangon keresztül csaknem naponként bálteremben, cigány mellett üdvözölték a születő új napot; olyan jókedv, vidámság uralkodott. A nagy teremben körben elhelyezett asztalok mellett vacsorázva hallgatták a *Rác Gusztai* szomorú, dallamos magyar nótáit, majd mikor a jókedv mind magasabb, nagyobb fokra hágott, táncra kerekedett a fiatalság s járta olyan tüzzel, mintha már hónapok óta ez lett volna az első, régen várt alkalom tánckedvük kielégítésére. Pécs közönségének színe-java megjelent az estélyen; ott voltak *Trixler Károly*, *Bánffay Simon*, *Lekky István*, *Koszits Ákos*, *Nagy Jenő*, *Eckensberger György*, *Sável Kálmán*; továbbá *Bóc Alajosné*, *Bartosságh Imréné*, *Brodzsky Béláné*, *dr. Bahula Józsefné*, *Cvetkovics Gyuláné*, *Csigó Jánosné*, *Deutsch Cornélné*, *Eizer Jánosné*, *Folc Jánosné*, *Fekete Mihályné*, *dr. Friedl Károlyné*, *Geiger Dezsőné*; *dr. Kopcsányi Károlyné*, *Kamenszky Dezsőné*, *Koszits Ákosné*, *Kovácsffy Kálmánné*, *dr. Krasznay Jenőné*, *Luiser Viktorné*, *Littke Ernőné*, *dr. Nagy Gézané*, *Opris Péterné*, *Polgár Jenőné*, *(Szt-Lőrinc)*, *Pilch Antalné*, *Rihmer Elekné*, *Sável Kálmánné*, *dr. Szilágyi Istvánné*, *Sauska Jenőné*, *Szuly Jánosné*, *Zsiga Lajosné*. — *Balán Mici* (Torontál), *Dávid Ilona*, *Eizer Ilona*, *Eckensberger nőv.*, *Folc Elvira*, *Fekete Irma*, *Jeszenszky Irén*, *Kovácsffy Mimi*, *Luiser Margit*, *Lutsch Mariska*, *Nagy Klemi*, *Opris Angela*, *Pilch Böske*, *Rihmer nőv.*, *Szohner Olga*, *Szuly Gizi*, *Vasváry nőv.*, *Zemanek Azala*, *Zsiga Gizi*.

— **(Felülfizetések.)** A pécsi kath. legényegyletnek vasárnap tartott jelmezestélyén felülfizettek: *Mayer György*, *Krum Péter*, *Heckenberger Konrad*, *Virág Ferenc*, *Csukás Zoltán* 60—60 krral, *N. N.* 50 krral. Jegyeiket megváltották: *Szeifritz István* és *dr. Szeredy József* kanonok urak, továbbá *dr. Rézbányay J.* és *dr. Hanuy Ferenc* theol. tanár urak 1—1 frrtal; *N. N.* 40 krral. *Iglhaut Etel* virágokból befolyt jövedelmét, 1 frt 58 krt, az egyletnek ajándékozta.

— **(Sorozás a járásban.)** A pécsi járásban — mint már az egész megyére szóló

sorozási határnapok közlésekor is megirtuk — az ezidei ujoncozás április hó 22., 23 és 25. napjain lesz. Az első napon a pellérdi, hoszszuhetényi és somogyi körjegyzőségek sorozás alá eső, I. II. és III.-ik korosztályu katonaköteles ifjai kerülnek a sorozó bizottság elé; a második napon a püspökbogádi, garéi és rácpetrei, a harmadik napon pedig a patacsi, szalántai és egerághi körjegyzőségek hadköteles legényei, mind a három korosztályból. A sorozás a jelzett napokon reggel 8 órakor kezdődik Pécsen a Scholtz-fele sörházban.

— **(Vesztett ebek garázdálkodása.)** Somogyi tudósítónk jelenti, hogy f. hó 19-én egy vesztett kutya megmarta *Németh János* 16 éves szolgagyereket. A megharapott fiut másnap felszállították a Pasteur-intézetbe, a faluban levő összes kutyák pedig 40 napig zár alatt fognak tartatni. Ma egy másik esetről is értesülünk, a mikor szintén egy kóbor, a legnagyobb valószínűség szerint vesztett kutya mart meg egy egyént. Ugyanis *Cetl József*, rácpetrei 16 éves asztalossegéd, hazulról Villányba akart menni. Német-Palkonyán ment keresztül, mikor a községi bíró udvaráról kiugrott egy kutya és a lábába harapott. A megharapott fiatal ember, természetesen, nem folytatta tovább utját, hanem visszament és ott hon jelentette az esetet az előjáróságnál. Sebét a körorvos kötözte be; a pécsi járási szolgabírói hivatal pedig megkereste a siklósi járás szolgabíróját, hogy a garázdálkodó kutyát vizsgáltsa meg s ha az vesztettnek bizonyul, *Cetl Józsefet* is fel kell küldeni a budapesti Pasztör-intézetbe.

— **(Februári szivárvány.)** A somogy megyei Gadányban a napokban ritka látványban volt részük a lakosoknak. Kaposvár felől terhes fellegek közeledtek és valóságos nyári vihar tört ki, a mely azonban csak rövid ideig tartott. Utána hatalmas szivárvány volt látható az égen, melynek hármasszínben különösen nagy volt a zöld szín. A miből azt következtetik, hogy az idén jó termésre lesz kilátás és sok lesz a buza.

— **(Baranyaiak Pesten.)** Túl a Dunán nagyban hiszik az emberek, hogy Budapestben sok olyan ur van, a ki jó pénzért kétszer annyi hamis bankót ad. *Gyánó József*, *Nikolics Fülöpné* és *Tóth Ádám*, baranya-szentlőrinci lakosok, szövetségbe álltak, hogy ezt a hiszékenységét az embereknek saját céljaikra kihasználják. *Szücs József*nek is azt az ajánlatot tették, hogy ha van pénze, hát holtáig urrá teszik: annyi hamis bankót szereznek neki, hogy emeletes házat építhet Baranyában. *Szücs* fölment Budapestre, a hol már várta a konzorcium. Utközben egy ismeretlen csatlakozott hozzájuk, a ki *Gyánó Józsefet* mindig nagyságos urnak titulázta.

— Adok én 600 forintot is, ha úgy tetszik a nagyságos urnak, csak nekem adjon hamis bankót!

Szücs József nagyot nézett erre a szóra s nyomban átadott *Gyánónak* 260 forintot, hogy ezért a pénzért szerezzen jófajta hamis bankót. Persze, hogy a pénzének színét sem látta többé.

Igy járt *Kónya József* is, meg néhány ember, a kiket a szövetség becsapott. *Czárán István* táblai bíró elnöklete alatt tegnap ült törvényt Budapestben a bíróság *Gyánó József* és társai fölött. *Dr. Böhm Alajos* kir. alügyész és *Berger Miksa* dr. is elmondták a vád és védőbeszédet, mire a törvényszék ítélethozatalra visszavonult.

Egyszerre nagy láрма támadt a tárgya-

lasi teremben. Gyánó József a vádlottak padjáról Szücs Józsefre meg a többiekre támadt:

— Megállj gazember, ha hazajössz, megtorkollak! — szólt nagy haraggal a vádlott.

A panaszosok meg szó nélkül túrték a vádlott kifakadását. A börtönőr sem bírta lecsendesíteni a vádlottat, a ki színeből kikelve, egyre szidta a panaszosokat, a kik a vádlottak padjára juttatták. E közben elkészült az ítélettel a tanács s bevonult a terembe.

Mielőtt az elnök az ítéletet kihirdette volna, Szücs János uram odaállt a bírák elé s alázatos hangon így szólt:

— Megkövetem a tekintetes bíró urakat, Gyánó József nagyon összegazemberezett, az imént mondta itt ebben a teremben . . .

S a többiek is erősítették, hogy Szücs János igazat mond, meg azt is, hogy Gyánó megfenyegette őket.

Az elnök nyomban felhívta az ügyészt, hogy az újabb faktum tárgyában tegyen indítványt.

Dr. Böhm Alajos kir. ügyész azt indítványozta, hogy a panaszosok ez utóbbi vallomásokra esküt tegyenek, annakutána pedig indítványozza, hogy a fenyegetés meg a becsületsértés miatt is büntessék meg Gyánó Józsefet.

A panaszosokat esküre hívták.

— Én csak a »gazemberre« teszem le az esküt, — szólt Szücs János, és esküdött.

A törvényszék pedig a körmönfont csalások miatt Gyánó Józsefet háromévi fegyházra, Nikolics Fülöpöt egyévi, Tóth Ádámot hathavi börtönre ítélte. Gyánó Józsefet a teremben elkövetett fenyegetés és becsületsértés miatt még külön ötven forintra.

Szücs János uram odaállt a törvényszék elé s megköszönte a gyors ítéletet.

— Sohse hittem volna, hogy Budapesten is van statárium! — szólt nagybüszkén s csendes léptekkel távozott a tárgyalási teremből.

— **(Piknik.)** Bar.-Szentistvánon vasárnap Pipusz I. építész házában igen fényes piknik tartatott, melyen a zenét a siklósi cigány-banda szolgáltatta. A mulatság már délután 3 órakor vette kezdetét és csak másnap délelőtt 9 órakor ért véget. Ott voltak a következők: Budimác Mariska (Siklósról), Hess Mariska (Kácsfaluról), Pipusz Etel, Pipusz Helén, Pigethi Flóra (Bolmányról), Szémánia Etel (Siklósról), Wondruschka Jusztina (Bolmányról), Wondruschka Natália (Pécsről), Wondruschka Antalné, Pipusz Józsefné, Pipusz Kristófné, Budimán Mihályné, Gábrini Edéné, Fridrich Károlyné, Mlázofszky Józsefné, özv. Pigethiné, Wirmann Vilmosné, Hirschfeld Hermanné, Krausz Mórné és még számosan.

— **(Pályázat.)** A kaposvári törvényszéknél egy aljegyzői állás van üresedésben. Pályázatok két hét alatt adandók be a törvényszék elnökéhez.

— **(Az ismeretlen rendőr.)** Rézszegeért és utcai botrányért állítanak a rendőrfogalmazó elé egy embert. Jó ismerős ő már a rendőrségen. Hívják pedig Baumgartner Ferencnek s foglalkozására nézve Majláth-téri állnok.

— Hát már megint itt van? kérdik tőle.

— Itt vagyok, tekintetes uram! De nem az én hibámból. Egy ismeretlen rendőr hozott be. Nem vétettem semmit. Hiszen ismernek már engem. De az a rendőr új ember. Ő nem ismer, azért követte el rajtam ezt a szégyent. Tessék elhinni, én ártatlan vagyok!

De hát nem hiszik neki el. S mikor rá sóznak huszonnégyórái áristomot, megszólal:

— Jól van. De a rendőr a hibás. Ismeretlen volt. Hanem el is megyek én Pécsről.

A vidéken nincs nekem semmi bajom. Csak itt. Mert itt mindig új rendőrök vannak, a kik nem ismerik a szegény embert!

— **(Vadászat vaddisznókra.)** A kaposvári vadásztársaság vaddisznó vadászatot rendezett a nádasdi erdőben. Kivánatos volna, hogy ezeket a kártékony vadakat minél buzgóbban irtsák, mert nemcsak a rezulákban, hanem az erdőségekkel szomszédos szántóföldeken is nagy károkat okoznak.

— **(Névváltoztatások.)** Csizmadia Ferenc, dunaföldvári illetőségű, ugyanottani lakos, valamint kiskoru leányai: Mária és Julianna vezetéknevének Vargára, Gajdosik Győző néptanító, fajszi lakos, valamint kiskoru gyermekei: Erzsébet, Viktória, Jenő és Ilona vezetéknevének Gajdos-ra kért átváltoztatása megengedett.

— **(Tolvaj házaspár.)** A nyomor gyakran a legrosszabbra is ráviszi az embert s különösen a hol még egy csomó gyerek is sir a mindennapi kenyérért, ott érzik igazán a nyomor kényszerítő hatását. Ilyen kényszerítő hatás alatt voltak Kisközegen Domjánovics Simon és a felesége, Spanyolovics Magdolna, a kik végre is nem tudtak mást tenni, mint a máséhoz nyultak. Éjjel meglátogatták Böhm Ádámné udvarát s ott összefogdostak egy csomó aprójószágot s azt hazavitték. Tettük azonban kitudódott s a mit addig meg nem ettek, vagy el nem adtak, meg is találták náluk a lopott aprójószágokból. A tolvaj házaspárral most a bíróság végez.

— **(Razzia.)** Az éjjel, mint az utolsó farsangi éjszakán, egy kis razziát tartott a rendőrség. De nem a külterületeken, hanem a város utcáin és a mulatóhelyek körül s éppen nyolc kétesfoglalkozású, csavargó leányt kísérték be az éjszakából a börtönbe. Az elfogott éjjeli pillangókat eltoloncolják a városból, ahol csak a közérkölciség és a közegészség kárára voltak.

— **(Megtébolyodott.)** Régebben mutatkoztak már az elmebaj tünetei Német Mari munkásasszonyon. Mindezeideig azonban a szegény teremtes csendesen viselte magát, úgy, hogy a kór tünetei nem voltak nála veszedelmesek. Ma délután azonban kitört rajta a dühöngő örültség, úgy, hogy hozzátartozói a rendőrségre mentek és kérték a kórházba szállítását. A megtébolyodott asszonyt be is vitték ápolás végett a városi kórházba.

— **(Asszony a sárban.)** Studer Teréz, napszámosnő, asszony léttére szörnyen vonzódik a pálinkásboltokhoz és rendszerint azokban iszsa el napi keresményét. Így tett ma is s már délben beült egy pálinkásboltba, honnan csak akkor távozott, mikor minden pénzét elitta, ő maga pedig alig tudott járni a pálinka hatása alatt. És eldült kint az utcán a sárban, úgy hogy eszméletlen állapotban szedték fel s bevitték a kórházba ápolás végett.

— **(Betörés.)** Egry Béla dr. ügyvédnek a szókói hegyen fekvő présházában elkövetett betörés tetteinek már nyomában van a rendőrség. A tettesek nem passzionátus betörők voltak, a kik lopnak, hogy megélhessenek, hanem olyanok, kik nagyobb zsákmányra számítottak s éppen ezért nem is vettek el a présházban talált élelmiszerből semmit. A viszonyokkal ismerősöknek kellett a betörést

elkövetniök, a kik nagyobb zsákmányra számítottak, de számításukban csalódva, azzal akarták enyhíteni tettüket, hogy nem bántották, a mit a présházban találtak.

— **(Leégett ház.)** Dályokon tűz volt a napokban. Leégett Benics Jakab ottani lakos háza. A kár 400 forintot tesz ki, a mely azonban megtérül, mert a leégett ház biztosítva volt. A tűz keletkezési okának kipuhatólása végett megtartották a vizsgálatot; de hogy a tűz miből keletkezett, nem sikerült megállapítani.

— **(Posta, távirde, telefon.)** A magyar posta, távirde és távbeszélő statisztikai adatait az 1896. évről egy vaskos könyvben közreadták. Sok-sok érdekes és rengeteg nagyságu szám van ebben a könyvben. Kitűnik belőle, hogy az 1896. évben csaknem 19 millió 654.898 levél jött Magyarországra a külföldről és 15 millió 596.192 levél ment tőlünk a külföldre. Csomag jött külföldről 5 millió, ment tőlünk külföldre 1 és fél millió. A pénzeslevélnél sajnos, fordított az arány: csak 100 ezer jött be és 209 ezer ment ki. Megtudjuk a kimutatásokból azt is, hogy Magyarországon a távirdevezeték hossza csaknem 12 ezer kilométert tesz ki. Táviratot összesen 5 millió 663,651 darabot adtak fel 1896 ban, ebből több mint egy milliót külföldre, külföldről hozzánk is több mint egy millió távirat érkezett. Városi telefon 1896-ban 36 volt az országban, köztük a pécsi is; az első persze a budapesti, melynek akkor 3810 előfizetője volt. A könyv végén igen érdekes táblázatos kimutatását találjuk a magyar posta, távirde és távbeszélő fejlődésének 1868-tól 1896-ig. Csodálatos különbözések a végső számok között mutatják meg nekünk ezekben a kimutatásokban, miként fejlődött a magyar kultúra apró csecsemőből erőteljes, számottevő egyénné.

— **(Elveszett)** a Budapestről délután Pécsre jövő gyorsvonaton f. hó 16-án egy katonatorvos tollas tiszti kalpag, fekete bőrdobozban. A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül, ha az elveszett kalpagot a rendőrségnél átadja.

— **(Megugrott csaló.)** Cserdi János, magyarpeterdi születésű, 30 éves ember, a kovácmesterséget tanulta valamikor, de abba beleunván, felcsapott pincérnek. Új foglalkozása mellett aztán mindenfelé megfordult és olyan társaságokba keveredett, melyek végre is a bűnre vitték. Így mikor B.-Ujfalun összerült valami Flóris Péter nevű kollegájával, annak társaságában már nagyobb virtusra is felbátorodott s közös erővel csalást követtek el a vendéglős kárára, ahol alkalmazva voltak. A csalás sikerült is, de már a büntetés elől megugrottak. Most úgy a társát, mint magát Cserdi Jánost körözteti a bíróság, hogy elvegyék méltó büntetésüket, ha kézrekerülnek.

— **(A mohácsvidéki tanítóegylet)** holnap (csütörtökön) 9 órakor Mohácson az állami polg. iskola rajztermében rendes évi közgyűlést tart, melynek tárgysorozata a következő: 1. Elnöki megnyitó. 2. A legutolsó közgyűlés jegyzőkönyvének felolvasása. 3. Titkári jelentés. 4. Gyakorlati tanítás az algebrából, tartja Pólya Albin. 5. Teendők városunk iparoktatásának fejlesztése kérdésében, felolvassa Kisszely Andor. 6. Jelentés az alapszabályok módosításáról. 7. A választmány

előterjesztése tiszteletbeli tagok választása tárgyában. 8. Könyvtárnok jelentése. 9. Pénztárnok jelentése. 10. Pénztárvizsgáló-bizottság kiküldése. 11. Tisztujtás. 12. Indítványok.

— **(A mi a Tisztító Folthoz tartozik.)** E címen az »Arad és Vidék« a következőket írja: »Echegaray, az agg spanyol, megírta drámáját, a melynek magyarban azt a dallamosan hangzó címet adták: Folt, a mely tisztit. A nagyszerű don José darabját kisebb-nagyobb sikerrel előadták a művelt Nyugat ismert kulisszái között, de mindaddig nem vált klasszikussá, a míg a közönség nem javított bele. A nagyészű don José ugyanis ezzel a hatásos mondással fejezte be a drámát:

Fernandó: nem baj anyám! Ez a folt, a mely tisztit!

A budapesti közönség ezután tett egy hatásosabb befejezést, a melyet instrukció alakban ilyesformán fejeznének ki:

(Közönség: az udvarban megvárja, míg Márkus Emilia öltözik s mikor az kilép, éljenezni kezd, könyekben tör ki I. és II. gyermeket fölemeli — mikor a művésznő a kocsiba száll, kifogja I. és II. lovat és maga huzza a kocsit a Károly-köruton, azután nagy éljenzés, el a balfenéken.)

Mikor a Tisztító foltot az aradi színházban előadták, a rendezőség — minden bizonynyal a közcsendre való tekintettel — kolmizta ezt az instrukciót. — Pécssett azonban, ahol fogékonyabbak a lelkek a lelkesedés és a művészet iránt, mint nálunk, a műveletlen Aradon, a Folt, a mely tisztit premiérjén nem mulasztották el a hatásos finálét, a kocsi-

kifogást. Mialatt Angyal Ilka, aki Matildét játszotta, zajos tapsok között elkövette a tisztító foltot, a pécsi színház épülete körül minden: Nép, Katonaság. I., II. és III. Ifju, I. és II. Zokogó gyermek, fiákker és lovak elő voltak készítve a hatásos fináléhoz. A mikor Angyal Ilka, Pécs Márkus Emiliája, kilépett és az e célra kijelölt kocsiba ült, a kocsikifogás a főkapitány engedélye mellett a legnagyobb rendben végbe is ment. És a pécsi kritikus, a ki az egész előadásról referált, hiven regisztrálta azt is, hogy a pécsi közönség első szerepében jól domborított és habár a lámpaláz meglátszott is a játéknál, első sikere biztató jel színművészeti kariérjéhez. Csak azt szeretnők tudni, hogy ki volt az a pécsi kritikus, a ki után szélnek bocsátotta ezt a kacsát tisztelt laptársunk?!

— **(A virtus.)** Húshagyókedd éjszaka a maga módja szerint ünnepelte meg Horváth Gyula, a ki becsületes foglalkozására nézve a lábtyűművészek közé tartozik. S mikor már alaposan betörülközött az utolsó farsangi éjszaka kedvéért, beállított Dollinger borivójába s ott egy csendesen iddogáló, előtte teljesen ismeretlen társaság között akart erővel helyet foglalni. Mikor azok távozásra kérétek, nekik rontott és az egyik férfinak ruháját csaknem teljesen leszakgatta, mire meg birták fékezni és átadták egy rendőrnek, a ki a városházára kísérte. Ott kihallgatták és most várja büntetését a virtuskodás miatt.

— **(Egy modern passzus.)** Egyik szomszéd községben történt, hogy egy lakószinű magyar az ő százhelyen foltos subájával beállított az anyakönyvi hivatalba és ott nagy alázattal így szólt:

— Egy ökröt adtam el tejes ur! sze-

retném, ha mingyárt megírna a passzust, mert sietnék. Azt hiszem, jó helyen járok.

Erre a boszantó, de mégis kacagtató kérdésre az anyakönyvvezető aztán mosolyogva így felelt:

— Nem épen atyafi, de kendnek most ez egyszer kivételesen állítok ki — és ezzel egy darabka papírra néhány szót vetett, mely eredetben itt látható:

Szamárnak ökörről nem lehet passzust adni!

A levélkét összehajtva átadja és ezzel megköszönve azt, távozott az atyafi. A passzus ugy látszik bevált, mert ujat kérni eddig az illető nem jelentkezett.

— **(Tudja, mi a regula.)** Tóth Viktor, kocsislegény, az éjjel 2 óra tájban, a piacon dalolászott végig. Épen akkor ért oda az őrjárat is, s persze a rendőrök csendességre szólították fel. De hát a legény nem engedelmeskedett nekik és így másodszor is, harmadszor is csendességre szólították s megkérdezték tőle a nevét.

— A nevemet akarják tudni? Nohát nem mondom meg. Tudom én, mi a regula!

Persze erre közrefogták és be akarták kisérni a városházára. De hát nem ment és az egyik rendőrt meg is ütötte, mikor az meg akarta fogni. Végre nagy nehezen mégis bejutottak vele a rendőrbiztos elé, a hol aztán így szólt:

— Most már jól van. Hát megmondom a nevem. Tessék kihallgatni; írásba tenni, a mit vallok és szabadon eresztetni. Mert tudom én, mi a regula!

Ki is hallgatták, írásba is foglalták, de bizony azért ott fogták a rendőrségen . . . Hiába tudta olyan nagyon, hogy mi a regula!

— — És azután Mária az enyém lett az ó és az új testamentum szavaival.

Mentünk a templomból kifelé és követett bennünket a püspök és a tizenkét lelkész, meg a szerelmes párok.

Felszálltunk a kocsiba, hogy menjünk haza, én hozzám, mi hozzánk.

A harangok pedig zúgtak.

L.

Zúgjak mind, ti harangok! Ujongjak, ti angyalok! Egy lélek megváltatott.

Nagyon kemény lélek volt, nagyon sok bűn tapadt már hozzá.

*

Ki mentette meg? Egy gyöngye asszony, akinek azonban erős a hite. Zúgjak harangok, ujongjak emberek! Most jön ő velem.

V É G E.

utcán mindig nagy néptömeg hullámszik s a szem sohasem unja meg a nézést. És én mégis alig várom, hogy esténként nyugalomra térhessek az emlékeimmel. Az első éjszaka nagyon féltem. Remegve kuporodtam össze a takaró alatt és elgondoltam, milyen jó volna meghalni, együtt veled. Emlékszel, mit ígértél az utolsó éjszaka, amikor együtt voltunk. Hogy együtt halunk meg, ha nagyon elfárasztott bennünket az élet. Jól vigyázz, én megtartom a szavam! Ezt eszedbe tartsd, mielőtt elválnék.

XXXXVI.

A vaskocsi folyosóján állok. Az egész éjszakát itt töltöttem, köpenyembe burkolózva. Láttam, mint kuszának fel a völgyekből az éjszaka feketeszárnyu felhői, mignem sötét lett minden. Hajnalodik. A horizont fehérre fakítja. És a vonat robog velem az idegen város felé. Majdnem olyan sebes tempóban halad, mint a szívem verése.

Miféle csodálatos nyugtalanság tartott ébren egész éjszaka? Micsoda félelmetes kérdésen töprengett a szívem, míg én lélektelenül bámultam bele az éjszakába.

Hiszen már nem kételkedhetem Mária szerelmében, a mikor már a magaméban is bizom.

És mégis remegek a viszontlátástól. És találgatom: vajjon nem úgy fogunk-e találkozni, mint két idegen?

Előbb hajnal volt és most újra fekete éjszaka van. Alaguton megyünk keresztül. A sötétség rám nehezedik, a fülembe kiabál. Szédülök, hogy meg kell fogóznom a folyosó rácsozatába. Ugy tetszik, mintha az alagutnak

— (Mitől fényes a kolbász?)

Jó és szorgos háziasszonyok, ha kolbászt vásároltok, továbbá sonkát vásároltok, igen sokat szoktatok adni annak színére, jó és gondos háziasszonyok. Mert csak úgy jó az, ha annak a színe tökéletes és kedves. Jó fénye van neki. Biz az szép is — ámbátor, hogy ezen politurozott sonkának hol kezdődik a létalapja, arra élénk világot vet az alábbi hirdetés, amit egy hus szaklapból vágunk ki jó és gondos háziasszonyok okulására:

Kolbászfényező és sonkafényező folyadék

SANGUIS!

Száraz, konzerváló kolbászvörös festék.

Fölülmul minden eddigi létezőt!

Ártalmatlan, szagtalan, iztelen!

A kolbászt és kolbászárukat szép vörösre festi!

Nem feltűnő a bél festése!

1 kgros bádogszelence ára 3 frt 15 kr.,
50 kgr. kolbászhusra 7 gr. — egy kis evőkanállal — elegendő.

Magyarul is lehet irni.

Használati utasítás minden szállitmányhoz mellékelve.

Berlinben mérik ezt a dolgot, de már a gyártója nevét nem írjuk ide. Elég, ha a politurját ide irtuk.

— (Történet egy sikerült pofonról.) Egy szigeti külvárosi ház tiszta szobájában egy igen sikerült pofon csatant el egnap este. Kaptá egy »ur«, adta egy leány.

Tanuja volt két ember és egy asszonyság — de láthatatlanul elrejtőzve. Ennek a története:

Egy szegény családnál megjelent egy asszony.

Küldte egy — szabó, úgy mondta, — akinek sok munkája van és a nagyobbik kisasszonynak szívesen adna munkát, mert hallott szépeket a kezűgyességéről. A szegény hajlék lakói megörültek. Időt, helyet kijelölték és megy a nagyobbik kisasszony egyszerűen, csinosan kiöltözve azon órában oda; ahol a szabó ur várja.

Belépett és ott volt egy szikár magas, fekete férfi. Egyedül maga volt a szobában.

A szép varrónő mondta:

— Én vagyok az a varrónő, akit hivni szíveskedett. Eljöttem.

Elébe ment a férfi és mindjárt bezárta egy hirtelen fordulással — az ajtót.

— Miért zárja be az ajtót? — kérdezte a szép lány megütődve.

— Nem szeretem, ha háborgatnak — felelt a férfi és bizalmaskodva, szerelmesen hívta maga mellé a leányt.

— No ne féljen, sok pénzt kereshet.

És a leány vonakodván közelebb menni, elkapta a derekát és meg akarta csókolni, miközben szerelmi vallomásokat sugdosott. Látta a leány, hogy kelepcebe került, de nem félt, mert az ajtóban voltak — kísérői. Gyanus volt a dolog, kísérettel jött és az erős fedezet tudatában, neki esett a szép kisasszony a kelepce hősenek és úgy pofon vágta, hogy a kapualjban is vízhangzott a csattanása,

Hirtelen az ajtónál termett, kinyitotta és muftatta kísérőinek a megleckéztelett alszabót:

— Ne bántsátok, a pofon már rajta van.

Eddig volt. Ez a pásztoróra tehát nem sikerült.

Művészet, irodalom.

○ Piros bugyelláris. Hushagyókeddi hangulat uralkodott tegnap este a nézőtéren és a színpadon egyaránt s a ritkán látott népszínműelőadások egyik legjobbját élveztük végig. *Ligeti Mari* (Zsófi) jó kedvvel játszott és igen szépen énekelt, bár prózaimondókáira jobban vigyázhatna, mert ha pergő nyelvű asszony is a tölgyesi biróné, azért még sem hadarhatja el a szavait olyan sebbellobbal és elharapva, hogy egy szuszra szinte belefárad. *Hunyady József* pompás Csillag őrmester volt; játéka, éneke egyaránt megfelelt a magasabb igényeknek is. *Bognár János* Peták káplárjában töröl metszett, tipikus alakot mutatott be, valamint jók voltak *Delli és Hevesi* is. *Perényi Kósza Gyurkát* hangja teljes birtokában énekelte, de ő mintha egykissé nagyon is — öreg lenne már Kósza Gyurkának, különösen ha nem is maszkirozza az arcát s mozdulatai könnyedségére, fiatalos rugékonyságára nem vigyáz. *Bodroghyné, Csiky, Benkő Jolán, Szohmer Olga és Láng Lajos*, valamint a karok is közreműködtek az előadás élvezetességében, a mi sikerült is. (→)

nem volna vége-hossza. Tapogatózva megyek előre, hogy a megvilágított kocsai ajtaját megtaláljam. Hirtelen napfényt lát a szemem és mosolygó kék eget. A szabadba értünk és megtaláltuk a reggelt, amint csókolgatta a harmatos, virágillatos mezőt.

Szép, napfényes reggel, örömmel üdvözöllek és leborulok előtted. Te megszabadítottál a kínos éjszakától, te vezetsz engem az én Mariámhoz.

XXXXVII.

A völgy pázsitján talán a viszontlátás könyve csillog, mikor szerelmesen ráborul a meleg napfény.

A viszontlátás édes könyve ragyog a mi szemünkben is. Nem találunk szavat, de nem is akarunk beszélni. Nem kérdezősködünk, csak átkarolva tartjuk egymást izzó szenvedélyvel. Nem álom ez? Csakugyan mi vagyunk: te, meg én? Egymás szemébe nézünk és hitetlenül rázzuk a fejünket. Pedig mégis, csak most ismerjük egymást igazán. Mária átkarol és a mellemre hajtván fejét, sutogja: »Tehát mégis megtörtént a tizenegyedik órában, amit alig mertem hinni. Kérdeztem magamtól: megbánod-e majd ezt az epekedést és vágyakozik-e te utánad is a te szerelmed.«

És feleltem én: »Nagyon szeretlek drágám, szentem. Jobban, mint hiszed; jobban, mint valaha mondtam. Szeretlek örömben, szeretlek bánatomban, szeretlek hétköznapon, szeretlek ünnepnapon. Véled akarok meghalni, de előbb veled akarok élni. Igen, vágyakoztam utánad, a te hű szived után, a te édes szavadat akar-

tam hallani, látni a mosolyodat és vágytam a csókod, az ölelésed.

És amikor így beszéltem Mariához, Mária sirt és boldog volt, mert megérezte a szíve, hogy az igazat mondom.

XXXXVIII.

Valaki megrántja a kabátomat. Máriaát átkarolva tartom. Kérdezem bosszusan: ki merészel bennünket háborgatni?

És sugja egy hang: én a közönség küldötte vagyok. Az ön könyve, mely kezdetben gyalázatos volt, kezd javulni. Némely olvasójának még köny is csillant a szemében. De most mégis aggódunk: mi lesz? Az istenért, csak feleségül veszi Máriaát? Gondolja meg, hogy kiszakította a völgyéneke karjaiból, akinek pedig a legtisztességesebb szándékai voltak.

Ne aggódjanak szép, de szigorú biráim. Mária, mondd meg ezeknek a hölgyeknek, hogy bátran magunkra hagyhatnak a lelkifurdalásainkkal.

XXXXIX.

A püspök aranyhimes miseruhájában az oltárhoz megy. A templomszögletek tiszteletreméltó szentjeit megtisztogatták erre az alkalomra. Az orgona előtt az aggmester ül, fején fekete selyemtakaró, mellén érdemkereszt.

A bámulat moraja hallatszik. A püspök megfordul és amint látja, milyen szép Mária, eléje megy és kézenfogva vezeti az oltárhoz.

Törvénykezés.

§ **Rá vitte a nyomoruság.** *Topalovics* Milán hercegmaroki lakos hosszú ideig beteg feküdt. Családjának nem tudta megkeresni a mindennapi kenyeret s a kétségbeesés bűnre csábította. Behatolt álkulcs segítségével házigazdájának lakásába és elvitt onnan 10 frtot, a melyet azonban csakhamar megtalált csizmája szárában a csendőrök, akiknél a káros rögtön jelentést tett. Ennek folytán a törvényszék ma felelősségre vonta s védekezését meghallgatva, tekintetbe vette, hogy az éhség kényszerítette a bűn elkövetésére és hogy a 10 frt egészen megtalálván nála, a panaszosnak visszaadott: a legkisebb büntetést, 6 hónapot szabott reá, a melyben az ügyész meg is nyugodott, ellenben *Topalovics* felebbezést jelentett be.

Közgazdaság.

□ **Sertéskanok kedvezményes áron.** A földművelésügyi miniszter a gazdasági egyesületekhez a következő leiratot intézte: »Egy részt a sertésanyag minőségének javítása, más részt annak céljából, hogy a sertésvesz pusztítása következtében mutatkozó nagyobb mérvű apaállat hiány mielőbbi pótlását elősegítem, elhatároztam, hogy a községeket — az e célra rendelkezésemre álló hitelmérvéhez képest a szükségelt sertés kanokkal árkedezmény, esetleg előnyös fizetési feltételek engedélyezése mellett ellátom. A községeket erről a vármegyék közönségéhez intézett rendeletem útján értesítvén, felhívom a gazdasági egyesületet, hogy figyelemmel a sertésenyésztés nagy fontosságára és amaz óriási károokra, melyeket ezen fontos tenyésztési ágazatban a sertésvesz okozott, hasson oda, hogy a községek a részükre kilátásba helyezett kedvezményeket igénybe véve, a mutatkozó sertéskan szükséglet fődözetéről gondoskodni el ne mulasszák. Amennyiben pedig hajlandó volna az egyesület a köztenyésztés fellendítése céljából a községek kanszükségletének fődözetét közvetíteni, felhívom, hogy erre vonatkozó javaslatát a községek névszerinti felsorolása mellett küldje meg a működési területén illetékes állattenyésztési felügyelőségnek.«

□ **Állatjárványok.** Megyénkben a legújabb statisztikai kimutatás szerint az állatjárványok állása a következő: lépfene Szentlőrincen lépett fel 1 udvarban; veszettség Dárdán 2 udvarban, Kővágó-Szöllösön 1 udvarban, Versenden 1 udvarban uralkodik; sertésorbánc Udvaron 1 udvarban, Vaiszlón 1 udvarban, sertésvesz pedig Hidvég, Ipacsfa, Dencsháza, Megyeta és Terehegy községekben konstatáltatott. Somogy vármegyében veszettség 3 községben 4 udvarban; ragadós száj- és körömfájás 1 községben 1 udvarban; rühkór 1 községben 1 udvarban és sertésvesz 16 községben uralkodik. Tolnamegyében veszettség 6 községben 6 udvarban, takonykór és bőrtéreg 1 községben 1 udvarban, ragadós száj és körömfájás 1 községben 1 udvarban, hólyagos kiütés 4 községben 82 udvarban, sertésorbánc 1 községben 1 udvarban és sertésvesz 11 községben konstatáltatott.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése február hó 23-án. (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A képviselőház a kétnapos farsangi vakáció után ma ülést tartott.

Mócsy Antal, Papp Samu, Madarász József és Thaly Kálmán hozzászólásai után letárgyalták a vallás- és közoktatásügyi miniszterium költségelőirányzatát.

Thaly Kálmán beszéde közben *Rakovszky István* közbekiáltotta:

— Bethlen Gábor áruló volt, mert a törököt hazánk nyakára hozta!

Thaly indulatosan felelte:

— Bethlen felséges uram volt, ki a szabadságért harcolt!

Molnár János, a csacai néppárti bál betiltása miatt interpellált.

Percel Dezső belügyminiszter nyomban válaszolt az interpellációra. A bál betiltása egyszerűen a fellépett járvány miatt volt szükséges s nem a katolikusok üldözése volt a cél.

Andrássy Géza gróf interpellálta ezután a belügyminisztert, hogy mily intézkedéseket tesz a törvénytíró szocialisták megfékezésére?

Erre azonban *Percel Dezső* ma még nem felelt.

TAVIRATOK.

— Negyvennyolc jubileuma.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A 48-diki törvények félszázados ünnepét a képviselőház husvét hétfőjén fogja megünnepelni, nagy fénynyel, az új országházban. A képviselők díszmagyarban fognak megjelenni. A két Ház, a képviselőház és főrendiház, valószínűleg együttesen fog az ünneplésben résztvenni. A király — bár a nagyheti ájtatosságokat Bécsben végzi — husvétra visszajön Budapestre.

— Zola az esküdtszék előtt.

(A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A párisi Zola-párti lapok panaszkodnak a miatt, hogy a katonatisztek a tárgyalási teremben terrorizálták a hallgatók között azokat, akik *Laborienak* tapsolni mer-

tek. Mindezeket bántalmazással fenyegeték. Így egy százados azt mondta:

— Aki *Laborienak* tapsolni mer, azt széthasítom a kardommal!

Az ügyeletes tiszt kivezettette *Dreyfussné* bátyját a teremből, mert *Laborienak* tapsolt.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Hirdetések.

A BENSON-féle tapasz

következő betegségeknel és bántalmaknál használható állandó sikerrel: **csipő fájás, idegfájdalom, helybeli csúsz, hátszaggatás, hátgyöngeség, hátgerincz bántalmak, hörghurut, asthma, megrándulások, idegbántalmak, az ízületek bénasága** stb. A hatás bámulatos, közvetlen és tartó.

1 darab ára 60 kr., a pénz előleges be-
 küldése mellett bérmentve 75 kr.

Főraktár: Gyógyszertár a »Nádor«-hoz Buda-
 pest, VI., Váci-körút 17.

Kapható Pécsen: Sipócz István, Zziga
 László, Göbel Kálmán és ifju Antal Gyula
 gyógyszerész uraknál.

3 billard

1 kitűnő karban lévő fordítható, 1 karambol,
 és 1 preferansz), mind *Seifert-féle* s márvány-
 lappal ellátva, nagy **tükrök, jégszek-
 rények, Thonet-féle nádszékek,
 kávéházi ezüst-felszerelés** stb.

jutányos áron eladó.

Bővebbet Pécsen, apácza-utca
 8., földszint.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőség: jól trágyázott.

Mauthner-féle magvak.

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bedenbeschaffenheit: Gut gedüngt.

A MAUTHNER-féle

hirneves

konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben

kaphatók.

A Budapesten *Andrássy-ut* 23. szám alatt létező *Mauthner Ödön* cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen **friss** és **valódi** magvakért, a mely csomagok **ragasztva**, a medve-ábrával és a *Mauthner* névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő
berendezésű

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok,
körlevelek, számlák, falragaszok,
meghívók, tánczrendek,
hivatalos és gazdasági
táblázatok, részvények,
alapszabályok,
névjegyek stb. elkészítésére.

Könyvkötészete

fel van szerelve

papírmetsző,
sodronyfüző,
perforirozó,
számozó,
aranyozó

stb. géppel, melyek segélyével
a legegyszerűbbtől a legdiszesebb
munkáig minden elkészíthető.

TAIZS JÓZSEF, PÉCS

Megye- és Mária-utca sarkán.

Nyomtatvány-raktárából

körjegyzői,
papi és ügyvédi nyomtatványok
jó papíron olcsó árért kaphatók.

PAPIRKERESKEDÉSÉBEN
különféle levélpapírok,

(Röntgen-fél) sugaraknak ellenálló,
kerékpár-jelvényes stb.)
kaphatók.

Kuhn-féle író-tollak

nagy választékban.

Vidéki megrendelések
gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.